

22-VIII 1939 1

determinada. Merci — Es clar que
no has d'enviar aquesta carta.
Tu no saps que en aquest
temps, la "retenció" de "ter"
el que rull, sense poder par-
del de la dicta ni de l'ajuda "n"
de tenir una vida privada, on
els altres no tenen res a fer,
és enviamment sospitosa?
~~Quin és un estat~~ Un bon
sàbit d'un estat totalitari
no ha de tenir vida in-
terna; és una condició in-
evitable. Per tant, en en-
viessis aquesta carta potser
no et passaria res, ja que
moltes vegades els homes no
són tan estripats com a l'
suma de les seves vides

idees, però potser les veus
s'impulsi que veuen a
trabassen amb la teina
feta. De poca cosa et ve
vicia i encapçalament de
la seva conta, aquest encap-
çalament que tu has ~~pot~~^{perat}
tal vejada com a parullans
i que m'ha fet botar el
honor.

"Any de la Victòria" se
sumament la manera més
simple de definir ~~una~~
~~certa manera~~ de la menta
titat d'una certa manera
de sent, que no ~~és~~
perquè ~~és potjar~~, però
la potjar

22-VIII-39 b

que decididament és la que em
 ha més partit, seria dir: "son
 gent que en els seus papers
 daten l'any 1939 de l'era
 cristiana "Any de la Victòria"

Veç que en els documents
 oficials tal notació és obligatòria
 perquè sabem que tots
 els documents hagin de ser
 en ~~castellà~~ castellà! Passat
 el primer moment, any
 de la victòria és una

base que no em molesta
 la gens. En una llengua
 que no és la meua, en
 una llengua enemiga, una
 victòria que és la meua

denota em sembla molt natu-
ral que s'hi expressi. Però
que aquesta victòria s'
expressi amb la llengua
des denotats, em sembla
un absurd, una monstruosa
situació tan incomprensible,
que cal tot i incompren-
sible desballestament de les
mentalsitats da videscenes o
venturistigines per a dei-
dar de veure en aquesta
simple notació la manca
de l'esclariad més in-
evitable-la de l'esclari
que ni sap que ho és.

77-VIII-39 26

22-VIII-39 3

I suposo que no paràs cap
teries. Si t'he dit tot ardi
es perquè penso saber amb
quins sentiments, has encap
çalat de tal manera la teva
carta a la M: Delas.

Sovint te pensat si jo no
havia d'encapçalar la meua
carta — "1939, any de la
Denota". Però una denota és
una cosa massa sagada
perquè un pugni manté —
Se'n. Ser denotat per segons
qui, és una excellent ocasió
de fer exercicis d'humilitat
i un poderós estímul per
aprendre a menyspear la
força, → la violència. i
Tot aquest més en general.

En fi, penso que demòcrat
sóc. putesen millor que no han
no estat en l'últim alterna
tura i sense canvi en l'
egoisme de veferia per aquest
motiu la demòcrata a la
victòria, aidi ~~consola~~
en fa despectar massa les demò
ta perquè la faci anar d'ací
d'allà, com un muntell. I
sobretot aidi en consola. És
clar que com deia Adam,
qui no a consola és perquè
no vol.

Des bon dia, fins demà.

22-VIII-39 36

Manius

22-VIII-39